

Η σημασία της Κατήχησης στο Βάπτισμα

/ [Πεμπτουσία](#)

Συνεχίζοντας τη δημοσίευση των αποσπασμάτων από τη μελέτη του ιεροδιακόνου Καισάριου (Δημήτριου) Χρόνη για την Ποιμαντική και τελετουργική προσέγγιση του μυστηρίου του Βαπτίσματος (προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=79988>), προχωρούμε στην ανάλυση του ρόλου των βαπτισματικών Κατηχήσεων.

1.2 «Σκοπός και σημασία Κατηχήσεων για το Μυστήριο του Βαπτίσματος».

Με τον όρο «Κατήχηση», στην Εκκλησιαστική Γλώσσα εννοούμε τον «τύπο τῆς διδαχῆς»[17], που εισάγει τον υποψήφιο χριστιανό στις βασικές δογματικές θέσεις της πίστεως και που προηγείται του Βαπτίσματος. Ο Απόστολος των Εθνών Παύλος μας περιγράφει τα βασικά στοιχεία από τα οποία αυτή συνίσταται. Αυτά είναι η διδασκαλία περί μετανοίας, περί πίστεως στον Θεό, περί Βαπτίσματος, περί χειροθεσίας (περί του χρίσματος, με το οποίο ο πιστός γίνεται κοινωνός του Αγίου Πνεύματος), περί αναστάσεως των νεκρών και περί μελλούσης κρίσεως[18].

« Ός σκοπός τῶν Κατηχήσεων προς τους Φωτιζομένους καθορίζεται ἡ ἔκμαθησις τῶν χριστιανικῶν δογμάτων καὶ δῆ το Σύμβολον τῆς Πίστεως, ἡ διασφάλισις τῶν Φωτιζομένων ἐκ τῶν διδασκαλιῶν τῶν ἔθνικῶν, Ιουδαίων καὶ αἱρετικῶν, καὶ τέλος ἡ περιφρούρησις τῶν μελλόντων πιστῶν ἐκ τῶν μεθοδιῶν τοῦ διαβόλου. Ός σκοπός τῶν Μυσταγωγικῶν Κατηχήσεων καθορίζεται ἡ μύησις εἰς τὸ νόημα τῶν χριστιανικῶν μυστηρίων.

Ἐκ τοῦ σκοποῦ καταδεικνύεται καὶ ἡ σημασία τῶν Κατηχήσεων. Αὕτη ἐκδηλοῦται εἰς τρία τινά: 1. Εἰς τὸ γεγονός, ὅτι παραδίδονται χριστιανικά μυστήρια. 2. Εἰς τὸ γεγονός, ὅτι τὸ βάπτισμα εἶναι ἀνεπανάληπτον καὶ 3. Εἰς τὸ γεγονός, ὅτι οὐδέν ἔργον εἶναι εὔπρόσδεκτον εἰς τὸν Θεόν ἄνευ ὁρθῆς πίστεως.[19]»

Ο Άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων χωρίζει τις κατηχήσεις σε δύο κατηγορίες: α) Σ' αυτές πού απευθύνονται στους Φωτιζομένους, καὶ β) Σ' αυτές που απευθύνονται στους Νέοφω-τίστους[20].

Ως σκοπό των κατηχήσεων που απευθύνονται στους Φωτιζομένους, θεωρεί την μελέτη καὶ την μάθηση των χριστιανικών δογμάτων καὶ του Συμβόλου της Πίστεως, την δογματική διασφάλιση των Φωτιζομένων, ἐναντὶ των εθνικών, των αἱρετικών καὶ των Ιουδαίων, καθὼς καὶ την ετοιμότητα των πιστῶν ἐναντὶ στη καταπολέμηση των διαβολικών πειρασμών.

Σκοπό δε, των κατηχήσεων των γνωστῶν καὶ ως «Μυσταγωγικών», θεωρεί, την μύηση στο νόημα των μυστηρίων της Εκκλησίας. Προσδίδει ἔνα βαθύτατο πνευματικό αλλά καὶ μυσταγωγικό χαρακτήρα, ο οποίος γίνεται αντιληπτός μόνο μέσω της εμπειρικής ζωῆς καὶ πνευματικότητος της Εκκλησίας.

Από τους σκοπούς των κατηχήσεων συνάγεται καὶ ἡ σημασία τους. Ο Κύριλλος θεωρεί τις κατηχήσεις υψίστης σημασίας καὶ στηρίζει την ἀποψή του αυτή σε τρείς κυρίως λόγους: α. Στο γεγονός ὅτι μέσω αυτόν παραδίδονται τα χριστιανικά μυστήρια[21]. Λέει αυτόλεξή: «**Κατηχούμενος ἐλέγου, ἔξωθεν περιηχούμενος· ἀκούων ἐλπίδα, καὶ μη εἰδώς· ἀκούων μυστήρια, καὶ μη νοῶν· ἀκούων γραφάς, καὶ μη εἰδώς το βάθος. Οὐκ ἔτι περιηχῇ, ἀλλ’ ἐνηχῇ· το γαρ ἔνοικον Πνεῦμα λοιπόν οἴκους Θείους την διάνοιαν σου ἔργαζεται. Ὄταν ἀκούσης τα περί τῶν μυστηρίων γεγραμμένα, τότε νοήσεις ἃ μη ἤδεις**»[22]. β. Στο γεγονός ὅτι τὸ βάπτισμα εἶναι ανεπανάληπτο, οπότε κατά συνέπεια, η προετοιμασία του προσλαμβάνει ιδιαίτερη σημασία. Να τι λέει ο Άγιος Κύριλλος για τὸ βάπτισμα: «**Οὐκ ἔνι δίς καὶ τρίς λαβεῖν το λουτρόν· ἐπεί ἦν εἰπεῖν. Ἀπαξ ἀποτυχών, δεύτερον κατορθῶ· ἐάν δε το ἀπαξ ἀποτύχης, ἀδιόρθωτον το πρᾶγμα**»[23].

Γ. Στο γεγονός ότι κανένα έργο δεν είναι ευπρόσδεκτο στον Θεό χωρίς ορθή πίστη. Λέει επί λέξει: «...ούτε τα μη μετ' εύσεβῶν δογμάτων ἔργα τελούμενα προσδέχεται ὁ Θεός...τι (γάρ)...ὅφελος σωφρονεῖν μέν καλῶς, καὶ βλασφημεῖν ἀσεβῶς;»[24].

Είναι αναγκαίο να σημειωθεί το γεγονός πως μελετώντας προσεχτικά την Κ. Δ., διαπιστώνουμε ότι ο ίδιος ο Κύριος προτρέπει για την δόμηση και ανανέωση της Εκκλησίας λέγοντας: «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν [25]».

Η προτροπή αυτή του Ιησού Χριστού όταν αναλυθεί δίνει τα ακόλουθα σημαντικά στοιχεία: 1) «μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη», 2) «βαπτίζοντες αὐτοὺς», 3) «διδάσκοντες αὐτοὺς». Σύμφωνα με την ανάλυση αυτή, η δόμηση της Εκκλησίας προϋποθέτει μάθηση, βάπτισμα και διδαχή. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονίσουμε ότι η προσχώρηση στο σώμα της Εκκλησίας εξαρτάται από την μαθητεία που δείχνει το άτομο, από το βάπτισμα που παρέχει η Εκκλησία και από την διδαχή που προσφέρουν τα όργανα του θεσμού της Εκκλησίας. Προηγείται η μάθηση, ακολουθεί το βάπτισμα και έπειτα η διδασκαλία σε βάθος. Έχουμε δηλ. μια κλιμάκωση πρακτική που συνδέει το μαθητή με το διδάσκαλο, στη συνέχεια ακολουθεί ο σύνδεσμος και η πίστη στο διδάσκαλο που καταλήγει στη πράξη του Βαπτίσματος και τέλος έπειτα η διδαχή και η εμβάθυνση στην πίστη ή καλύτερα πληροφόρηση που εξαγγέλεται από τον διδάσκαλο, για να γαλβανωθεί η πίστη στον θεσμό της Εκκλησίας.

Κατά συνέπεια, για να γίνει κανείς μέλος της Εκκλησίας οφείλει να διδαχθεί τι οφείλει να πιστεύσει και να κατανοήσει από τη δομή και τη διδασκαλία του θεσμού της Εκκλησίας ή καλύτερα να του δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις ώστε να αποκτήσει θερμή πίστη. Με άλλα λόγια, προϋπόθεση του μυστηρίου του Βαπτίσματος είναι η πίστη σε όποιον επιθυμεί να ακολουθήσει τον διδάσκαλο Χριστό ή να γίνει μέλος της Εκκλησίας Του[26].

[Συνεχίζεται]

[17]Βλ. Ρωμ. 6,17

[18] Βλ. Εβρ. 6,11

[19] Βλ. Ηλία Αντ. Βουλγαράκη «ΑΙ ΚΑΤΗΧΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΘΕΩΡΗΣΙΣ» Π.Ι.Π.Μ., ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1977, σ.86

[20] Βλ. «ΚΑΤΗΧΗΣΕΙΣ ΑΓΙΟΥ ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ», εκδ. ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΤΙΜΙΟΥ

ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΡΕΑΣ, 1999, σ. 19-20

[21] Ηλία Αντ. Βουλγαράκη «ΑΙ ΚΑΤΗΧΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΘΕΩΡΗΣΙΣ» εκδ. Π.Ι.Π.Μ., ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1977, σ..86

[22] Βλ. Πρκτχ. ΣΤ'/43 σ. 11-16. Πρβλ. Πρκτχ ΙΒ/45 σ.14, Πρκτχ ΣΤ,ΚΘ/43 σ. 29.

[23] Βλ. Πρκτχ., Ζ/43 σ. 28.

[24] Βλ. Πρκτχ., Δ, Β/67, σ .2.

[25] Ματθ.. 28, 19-20.

[26] Βλ. Γ.Θ. Βεργώτη, «Το Μυστήριο τοῦ Βαπτίσματος και ἡ ποιμαντική τοῦ σήμερα», τομ. «Το ἀγιονΒάπτισμα», εκδ. ΙεράΜητρόποληΔράμας, Δράμα 1996, σελ. 33-35.